

AUDIOTRANSRIPTIE EXPERT TALK DAGMAR BAARS – 02 DEC 2023

Dagmar [00:00:11] Weet je, Ik ben. Ik zal even dichtbij beginnen. Ik ben docent kunsteducatie op de bachelor opleiding van de hogeschool. Of nee, Fontys Academy of the Arts. Ja, dat is een nieuwe naam. Ehm, ik doe ik in en uit wel eens wat dingetjes voor de master, dus daar. Ik weet niet of je me daar ooit ergens hebt gezien. Daarnaast werk ik al honderd jaar voor een pabo, dus bij onze pedagogische academie. Ik leid ja klassen docenten op. Eigenlijk dus dus basisschool docenten. En daarnaast ik heb ook nog een privéleven, maar ik heb in principe daarnaast ook nog een eigen onderneming. Dus ik ontwikkel educatie voor musea, culturele centra, basisscholen.

Dagmar [00:00:59] Ja, net voor wie dat eigenlijk wil. Maar wel mijn expertise is heel erg, dus ben ik benieuwd van waarom ik met mijn expertise ligt wel heel erg op wat Op het kind, op het kind tussen de vier en de twaalf. Dat ik niet alleen mijn expertise, maar daar ligt ook mijn hart eigenlijk. Ik vind dat Ik vind het ontwikkelen van die projecten dus die dus over kunst en filosofie gaan met educatieve aard voor kinderen eigenlijk het allerleukste haal ik zelf ook het meeste uit, dus dat is een beetje mijn background. En ik schrijf. That's it.

Sofie [00:01:32] En dan denk ik dat dat ik weet waarom werken gematched zijn. Ik ben. Ik werk zelf in het Middelheim museum in Antwerpen. Ik weet niet of je het kent een kunstenaar Het?

Dagmar [00:01:44] Ja, ja, ja, want mijn vriend woont in Berchem, dus wij gaan wel eens naar het Middelheim park. Dus tenzij. Je gaat dat echt heel mooi vinden.

Sofie [00:01:55] En dat is ook Master Kunsteducatie en mijn Mijn liefde ligt echt in het museum en in museum educatie ook en daarom is mijn onderzoek ook daar daarrond gesitueerd. Ik ben aan een nieuwe methodiek aan het ontwikkelen waarbij ik via opstellingen werk, ehm bezoekers in interactie wil laten gaan met een kunstwerk. Mijn doelgroep daarbij is volwassenen omdat ja toch wel. Er is. Er zijn toch wel wat dingetjes die je. Ja, het is. Het is eigenlijk een therapeutische methode. Ken je ik opstellingenwerk?

Dagmar [00:02:41] Ja, ik heb wel eens een familieopstelling gedaan. Bedoel je dat?

Sofie [00:02:44] Ja, klopt.

Dagmar [00:02:45] Ja.

Sofie [00:02:46] Ja en ja. Ik denk dat dat meer aansluit bij volwassenen dan bij kinderen. En dus via die methode van opstellingenwerk heb ik een aantal oefeningen om mensen een verdragende ervaring aan te bieden waardoor ze echt een kunstwerk kunnen ontmoeten. En het gaat dus heel erg over hun persoonlijke beleving en de posities die ze aannemen ten opzichte van het werk en wat dat dan vertelt over hen en over het werk. En ik blijf dus weg van de hele kunsthistorische context. Alle informatie die het museum heel graag loslaat op bezoekers die daar. Daar blijf ik bij weg. Het gaat ook niet over kritische analyse. Het gaat echt over persoonlijke interpretatie, aandacht en reflectie, actieve participatie in en interactie en dialoog.

Dagmar [00:03:55] Oké, helder is wel helder, vind ik. Helder uiteenzet.

Dagmar [00:03:59] Oké.

Sofie [00:04:00] Ja, het helpt wel als je weet waar opstellingenwerk is. Want als ik dat moet uitleggen, dan.

Dagmar [00:04:05] Doe ik dat inmiddels alweer. Oké.

Sofie [00:04:10] Ik heb ook geen specifieke vraag voor jou. Ik Ik ben gewoon heel benieuwd als je dit hoort of er vragen zijn bij jou die opkomen?

Dagmar [00:04:20] Ja zeker. Ehm.

Dagmar [00:04:23] Je hebt een deel. Ik schrijf mee, want het is niet dat ik niet luister of hier zitten we, terwijl jij zo sterk is. Dat is mijn rijinstructeur ooit. Ehm, ja. De meest prangende vraag is en die heb jij geheid al gehad denk ik. Is kan maar wat je zegt, ik wil expliciet die kunsthistorische context wil ik loslaten, denk ik. Oké, dat kan, maar ik hoor natuurlijk opstellingenwerk. Ik hoor dialoog, ik hoor het persoonlijke, het reflectieve, dus, het contemplatieve eigenlijk ook. En dan denk ik oké, maar op welke plekken hebben de kunsten het dan nog wel? Zeg maar de chat. Ja, die heb je als kijker. Wat het gaat worden benik kom binnen, dat kan het zo zijn. Bijvoorbeeld een setting, is dat dat we hier een kunstwerk hebben? Dat ik een proces aanga? En dat er kunstwerken uitkomen, buitenspel komt te staan omdat het gaat over hoe ik me verhoudt tot ja, maakt niet uit wat er op dat moment in mijn leven speelt. Kan dat? En en hoe kan dat dan zeg maar. En wat maakt het dan toch kunst educatief relevant?

Sofie [00:05:27] Ja, voor mij gaat het heel erg over mensen het vertrouwen geven. Het is in en in een museum hangt zo heel vaak de sfeer van ehm. Al is mijn ervaring van dit is wat je moet weten over een kunstwerk. Dat is de informatie die wij jou geven. En voor de rest je mag er niet aankomen. Mensen lopen heel braafjes langs die werken en vaak ook dat weet je. Misschien stoppen ze 27 of 9 seconden aan een werk is het gemiddelde en that's it. En voor mij gaat het echt over. Kan je. Kan ik mensen verliefd laten worden op een werk door er gewoon heel lang bij stil te staan, het heel heel mooi te onderzoeken. En dan komt voor mij voor de rest. De rest komt dan wel. Ik ga er heel erg vanuit dat als. Dat mensen vooral het vertrouwen moeten krijgen dat ze van alles mogen vinden van hun werk of maar maar het wel moet ontdekken. Dus verder gaan dan ik vind het mooi of ik vind het niet mooi. We gaan wel al die aspecten ontdekken van hun werk, maar het gaat eerder over het stuk van AH. Dus ik mag hier ook gewoon van alles in ontdekken en vinden. En ik ben niet afhankelijk van informatie.

Dagmar [00:06:51] Krijgen.

Sofie [00:06:52] Om zelf. Contact te maken met kunst, dus op die manier wil ik die afstand verkleinen. En ik ga er ook vanuit. Tja, als je een werk heel. Diep, want wij werken eigenlijk 2,5 uur rond twee weken, dus dat is echt lang.

Dagmar [00:07:14] Ehm.

Sofie [00:07:16] Dat zijn werken die mensen nooit meer gaan vergeten. En dat geven ze ook zelf aan van wow. Ik heb nog nooit zo diep naar een werk gekeken en zelfs als ze dat werk in C misschien zelf niet zouden kiezen of er gewoon zouden voorbijlopen, is er toch iets veranderd. En. Ik denk dat het daar eerder over gaat.

Dagmar [00:07:45] Nou, ik vind wel dat je dat je dat je het wel het lijkt of komt op mij over alsof je hier wel echt diep in zit zeg maar. En dit eigenlijk echt of dat is even gewoon even een opmerking maken dat ik denk oké, je zit er diep in en en en Je vertrouwt hier zelf ook heel erg in heb ik het idee. Ik bedoel dat niet cynisch van je gelooft er zelf ook wel in, maar het komt heel erg beladen over, snap je? Dus Dus je geeft volledige antwoorden dat ik denk oké, dat is wel wel een heel goed ding. Vind ik eigenlijk ook met richting, want je bent nu tweedejaars lijkt mij toch? Of je gaat nu. Ja ja. Dus dat is super Fijn dat je het jargon hebt ontwikkeld op niveau, altijd de woorden baggage hebt om te kunnen backfire wanneer er vragen komen waar ik me ergens ook aan denk. En dan zijn er misschien ook heel foute opmerkingen, zoals dat je naar een muziekstuk luistert. Je zegt is een beetje Bach. Je kan je afvragen wat doet dat ertoe dat het een beetje Bach is. Toch ga ik hem vragen of ergens waar ik me ook of is het niet een soort ehm, wat ook mag, maar een soort van uitgerekte heartbeat learning variant? Ken je dat? Ja.

Sofie [00:08:57] Ik denk dat wat ik doe is een bepaalde methodiek in een range van dingen die er al ontwikkeld zijn. Dat is zo. Het vernieuwende is wel dan, Ik vind echt niemand die dat al met opstellingenwerk gedaan heeft. Dus ik ik. Uiteraard bevind ik mij in een hele grote traditie van ehm. Ja. Veel meer actieve participatie of actievare vormen van kunstbeleving. Dat is zo. Er zijn al heel veel dingen rond ontwikkeld. Ja, het is dat opstellingenwerk. Dat maakt dat het voor mij zo vernieuwend is. En. Ja en heerlijk verdragend. Dit zit ook in die slow art movement, daar zit het ook helemaal in, dus ik ben dat. In dat opzicht ben ik niks. Ik zit niet in een nieuwe nieuwe niche ofzo. Nee, ik zit echt in een traditie, in nieuwe. Het is niet. Het is geen oude traditie, het is een nieuwe traditie. Dus ik bevind mij dus tussen een range van dingen die al ontwikkeld zijn. Maar het is wel iets nieuws dat ik wilde ontwikkelen. En de methode van opstellingenwerk blijkt zich daar nu heel goed toe te lenen.

Dagmar [00:10:24] En ik zou het kunnen duiden. Zo van oké, dat zijn dan echt de elementen van het opstellingenwerk dat ik dan gebruik, want ik denk dan zelf nog niet aan de opstelling die ik dan meegemaakt heb. Daar zit ja, daar zit ook wel echt een. Therapeutisch randje aan, snap je? Dat is hartstikke therapeutisch natuurlijk. En ik was toen niet in de praktijk zoals die titels, maar ik weet dat ik één zeg. Maar ik weet nu dat is natuurlijk een vorm van opstellingen van die kring. Je hebt de. Je hebt de acteurs, je hebt, je hebt de representanten. Ja, ja, ik kon, het mocht. Ik kon alleen maar rollen spelen. Maar ik was niet degene die daadwerkelijk de vraag inbracht. Maar ik weet wel dat ik echt toen was. Overigens ook in Antwerpen.

Sofie [00:11:10] Dat is een prijs ook die.

Dagmar [00:11:16] Boven een bakkerij lag op zolder. Dat was super heet. Ook toen was deze zomer, maar dat was echt wel ook heel. Ik vond dat heel intens ook. Zeg maar wat je je breekt dus ook. Ja, je breekt mensen ook ergens open op een goede manier. Niet per se negatief, maar dus. Dus ik ben wel heel benieuwd. Maar dat is meer. Het is niet een oordeel vraag, maar ik ben heel benieuwd van waar blijft de balans en hoe borg je dan die veiligheid? Want kijk zo'n Ria en je kent ik had wel. Ik dacht wel echt oké goede stijl. Die zei bijvoorbeeld dat ook zo tegen iemand die dat zei Nee maar ik wil dit nu zei ze ja je moet dit en dit doen en dan zei ze dat wil ik niet, ik ga het niet doen. En zij zei Oké, je hebt twee keuzes je gaat of zitten of je doet het. En toen dacht.

Dagmar [00:11:54] Ik.

Dagmar [00:11:55] Oké goed, stel je wilt er echt bovenop. Maar er moet natuurlijk ook, want je moet, het moet te borgen zijn, het moet veilig blijven. En dat vind ik dan heel spannend of zo in jouw concept. En ik ben er tegelijkertijd ook heel nieuwsgierig naar, want ik heb echt niet dat ik denk oh ja, dit rammelt aan alle kanten, want dan zou ik dat ook eerlijk zeggen, maar eerder dat ik dan denk. Bijvoorbeeld meer ook van hoe borg jij dat dan? Want je weet wat je openbreekt in zo'n museum, weet je wel. Stel je trekt een heel familiedrama open of weet ik het wat je daar treft. Hoe ga je dat borgen? Je weet het niet, maar het is niet secessie of zo.

Sofie [00:12:31] Ja, maar daar stel je een heel goede vraag, want daar hebben we ook al over nagedacht. Ik laat nu de opstellingen faciliteren door een ervaren therapeute en opsteller. Zelf ben ik onderzoeker van op afstand en of deelnemers. We hebben ook al nagedacht hoe kunnen we mensen die in de wereld zouden zetten en we zouden daar gidsen bijvoorbeeld in opleiden, Wat zouden die dan moeten zijn of van ervaring moeten hebben om dit te kunnen faciliteren? Want het is wel wat. Ehm ja, ja en en. Bijvoorbeeld we beginnen ook al met een mindfulness oefening om mensen echt in hun gevoel te krijgen, want dat is een hele opbouw. Wij kunnen niet zomaar zeggen oké, hier zijn we, neem maar een positie in. En dus ook daarin moet je een beetje onderlegd zijn. En ik merk hetzelfde bij de bij die slow art rondleidingen bijvoorbeeld. Als je daar een gids voor zet om dat te faciliteren die eigenlijk altijd op de hele klassieke stijl gefietst heeft, dan loopt het echt mis. Dan kan je helemaal niet de mensen de veiligheid geven die ze nodig hebben of het vertrouwen om in die in die vertraging te gaan en het allemaal uit zichzelf te laten komen. Dus dat is zeker een aandachtspunt. Dat ik verder wil ontfafelen van wat zijn nu de criteria waar die wetten en de elementen die nodig zijn bij iemand die het faciliteert? Anderzijds moet ik ook wel zeggen dat dat is een therapeutische methode die we inzetten in het museum rond kunstbeleving, maar het is niet een therapeutische sessie, dus we gebruiken de methodiek, maar we verhouden ons niet ten opzichte van problemen met familieleden of in in bedrijven of in systemen. We verhouden ons tot de aspecten van een kunstwerk en dat kan natuurlijk een emotionele reactie met zich mee geven, maar het is wel veel minder precair dan in een therapeutische situatie waarin dat je echt gaat over diepe trauma's bijvoorbeeld, of of jarenlange patronen. Maar het wordt altijd gezegd in het begin. Kijk, het is geen therapeutische. We gebruiken een therapeutische methode, maar alles wat er komt is wel welkom. En als je alles wat er komt welkom heet, moet je het natuurlijk ook kunnen dragen.

Dagmar [00:14:58] Ja, dat vind ik ook. Dat vind ik ook, want dan denk ik ja wat. Je zegt het is geen therapie, ik voel zo wel of dat dat dat dat raakt bij mij. Iets waarvan je zegt ja, we gebruiken een therapeutische therapeutische methode, maar we zijn eigenlijk geen therapie. Alles, alles is welkom zeg maar. Maar het blijft wel binnen de setting van. Maar het wordt wel geleid door een therapeut, snap je? Dus dat maakt het. Het is gewoon meer een vraag dan ik zit om voor te stellen van oké, het is zondag of zo en ik zit even wat ik denk. Oké, wat ga ik doen? En als ik dat al zou lezen. Dus het is meer een soort vraag. Misschien om rekening mee te houden, want ik lees al op de site kun je werken wel vanuit opstellingen dat ik me kan voorstellen dat dat ook een bepaald publiek trekt. Maar er is ook een bepaald publiek weer. Want ergens zeg je alles mag er zijn. Ja, hoe borg je nou dat? Ja, dat je zegt alles mag er zijn, maar tegelijkertijd mag ook weer niet patronen of familie. Maar wat was dat blauw bij mij nou? Een laatje open trekt over. Ja, het is misschien heel flauw, maar een of ander shit ding wat ik heb meegemaakt zeg maar wat gewoon toch aan de oppervlakte komt. Ja wat doe je dan? En ik heb je dan zeg maar de therapeut om dat ook weer in te binden. Net zoals Ria zei je gaat of zitten of je gaat in die of je doet mee of zeggen van ja dat dat. Dat is nog een hiaat in dit verhaal want ik weet niet hoe dat dan ja roepen, snap je? Dus het blijft ook een beetje spannend voor mij van ja, maar hoe zorg je dan dat het dat het in die keuze blijft en dat je niet toch wel een blik opentrekt en.

Sofie [00:16:35] Loopt en denkt en even dat het ja en ik ben ook zelf aan het zoeken van hoe faciliteer ik het nu? Want ik ga volgende week naar Skopje en ik moet het daar dan zelf gaan doen.

Dagmar [00:16:46] Je gaat het in Skopje doen. Ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja ook.

Sofie [00:16:50] Ook met studenten die heel klassiek zijn opgeleid en heel erg bezig zijn met kunst. Historische context dus. Dat vind ik ook al heel spannend en ook wel heel leuk om hen daar iets van los te trekken.

Dagmar [00:17:01] Wat ook waar ze zijn opgegroeid dan waar wij waarschijnlijk zijn opgegroeid.

Dagmar [00:17:05] Klopt ja.

Sofie [00:17:07] Dus daar wordt het heel boeiend. Maar het extra spannende element is dat je het dus zelf gaat doen. Ik ben wel coach, dus ik heb ook wel wat vaardigheden op dat vlak, maar toch. Ik ben geen opsteller dus nee. Dus dat wordt ook al denk ik ontdekking daar van. Oei wacht dit daar kan ik denk ik ook heel veel uit leren wat die facilitator daar juist van handvaten moet hebben. Maar efkes over het therapeutische wat ik hier ook over nadenk is misschien moet ik het ook anders in de markt zetten. En ja, ik ik ik kan. Ik gebruik wel een therapeutische methode, maar wie moet dat weten? Moeten we het echt nog over opstellingen gaan hebben? Want we creëren wel heel veel verwachtingen. En dat wie trek ik daar allemaal vooraan? Wordt daar allemaal mensen met mij mee zien in therapie en en en daar gaat het dan En dan dan drijven we te ver af. Ik wil het echt hebben over de kunst. Ja en en natuurlijk ook wie jij bent. Dat dat komt er. Dat is sowieso de bijvangst van. En er is heel veel bijvangst in dit in dit gegeven. Maar ik denk dat gewoon deze deze methodiek anders moet gaan noemen, waardoor de verwachtingen anders zijn en ik misschien het ook toegankelijker kan maken voor mensen die nog niet. Want er zijn ook wel veel mensen die echt een aversie hebben aan dat soort dingen.

Dagmar [00:18:36] Ja, die erkenning loopt hier ook heel droog, dus ja, ja ja zeker. En dat vind ik ook.

Sofie [00:18:42] Vooral vrouwen halen en dat is waarschijnlijk ook niet de.

Dagmar [00:18:45] Vrouwen.

Dagmar [00:18:46] Nee, maar ja nee. Maar laten we ook vooral niet doen alsof dat altijd zomaar gelijk is en zo. Nee, dat. Het is ook gewoon een feit dat het soms gewoon is dat bepaalde dingen meer in die hoek bij mensen goed vallen en bij de andere wat dan weer op die manier. Maar ik denk dat het inderdaad echt een goede is. Je hoeft nog geen positie in te nemen, maar het is in ieder geval af te vragen. Maar wat communiceert dit als ik het zo breng dus? Of als je dus als je dat toch laat vallen, dat opstellingenwerk? En wat communiceert het als het eigenlijk op het moederbord ontworpen is vanuit het opstellingenwerk, maar je het eigenlijk niet meer benoemt van Dat zijn twee verschillende manieren. Je zou eens kunnen onderzoeken van hoe komt dat over? Dus dat is test dat dan ook eens van wel ja, dat ik denk dat dat je terecht nu ook stelt van wat ik net ook al zei als ik op zondag dat zie staan. En ik heb daar echt geen zin in. Of ik zit even niet lekker in mijn vel of weet ik veel wat. Ik hou gewoon van dit soort sessies. Dan ga je dat doen. En dan is de vraag wat wil je dat wat je zegt, Het gaat over de kunsten.

Sofie [00:19:48] Ja, klopt en en daarin ben ik denk ik. Door het te doen ga ik meer en meer elementen ontdekken van wat maakt dit nu zo sterk en wat gebeurt hier eigenlijk waardoor ik denk ik ook Als ik die essentie te pakken heb, ga ik ook wel inspiratie hebben om het meer over die essentie te hebben van wat ik wil bereiken, over wat en wat de elementen zijn die mensen eruit halen en van daaruit en communiceren. Dit is wat we doen en dan hoeft de workshops deze week. Dat mag voor mij echt weg omdat het te beladen is en te veel verwachtingen schept.

Dagmar [00:20:28] Absoluut. En ik denk dat dat je inderdaad kilometers moet gaan maken, dus je moet het gewoon uit gaan proberen. En ik kan me voorstellen dat je zo soms de ene keer wat meer leunt op die therapeutische talk, maar ik kan me ook voorstellen dat dat ook af en toe de andere kant op slaat, maar dat je misschien uiteindelijk ook de therapeut loslaat. Dat jij gewoon door, doordat je beladen bent met al die ervaring gewoon de methode hebt ontwikkeld. Maar dit zal moeten rijpen denk ik. Want misschien moet jij ook uit ervaring in de praktijk gaan kijken van wat zijn nou elementen die ik terugkrijg zodat het ook dat je ergens misschien ook een beetje Spaans wat ik nu zeg maar dat je jezelf ergens ook beperkt in dat therapeutische omdat je gewoon op een gegeven moment zelf degene bent die dat gaat doen. Je bent geen weet ik niet, maar denk je dan, ik kan ook zeggen of therapeut, dus jij pakt gewoon de elementen eruit en daar maak jij een soort soep van. Dat gevoel heb ik nu en dat is jouw methode. Dus dat is niet een therapeut die jouw methode doet, want dan resoneert het eigenlijk niet meer. Wat je eerder communiceert, snap je? Jij denkt dat die methode doet, maar je bent nu jezelf volgens mij ook aan het programmeren, want je gaat ook in Skopje kijken. Superleuk dat je dat daar doet. Is van oké, wat krijg ik dan terug En dat is weer een nieuwe voeding. Ik zie het ook een soort algoritmes creëren, weet je wel. Je gaat gewoon, je gaat gewoon leren en je krijgt dan een input. En daar komt een methode uit die gefundeerd is op het therapeutische en het kunst educatieve. Dat is jouw nieuwe.

Dagmar [00:21:54] Ja.

Dagmar [00:21:55] Tot ja.

Sofie [00:21:57] Ja en en en. Eigenlijk geef je me nu ook wel wat meer door. Door er nu met jou over te praten over Skopje, geef je me nu ook meer vertrouwen daarin. Want ik dacht echt zo nee, ik heb dat nog nooit gedaan. Ik ga daar verzuipen. Maar eigenlijk is net dat het punt van onderzoek dat ik mag meenemen. Wie werkt je? Wat gebeurt er als een niet ervaren therapeut of als ikzelf dit faciliteert? En wat is er dan nodig om dat om dat goed te kunnen doen? Want ik zou het leuk vinden dat dit een methodiek wordt die door veel meer mensen kan begeleid worden dan enkel enkel mensen die onderlegd zijn in opstellingenwerk.

Dagmar [00:22:40] Ja, maar ik zie het dus inderdaad wel zoals ik het nu al heb gesproken van oké, er is nu nog een fase, een soort van drie fases van. Je zit dan nu in die fase zo hand in hand met zo'n therapeut heb ik het gevoel. Maar misschien is dat niet zo. Maar dat is dus nu bezig. Dan komt er een moment zeg maar jij als het even heel in je bekijken van het moment dat jij je algoritmes een beetje doorhebt aan de hand van die therapeut, dan laat je de therapeut los. Dat ben jij het zeg maar, die dus de methode gaat doen. Dus heel persoonsgebonden en ik kan me voorstellen dat the next level daar op is, dus dat je dat tot een methode kan. Dus dat je dat dat je dan weer afstand zelf neemt als pas maken. Want dat gaat er vaak komen dat jij denk ik dit alleen kan doen. Dus ik kan niet doen wat jij doet. Dus jij bent jij bent zelf in de leer, jij je bent die methode, je probeert het uit en op een gegeven moment heb je dat zo in de vingers. Ik dat je dat dan kan distantiëren. Zeg maar dat je het kan systematiseren. Snap je wat ik bedoel? Dan neem je weer afstand. Dan maak je er een abstractie van eigenlijk. En dat is de methode. Maar dan ga je waarschijnlijk in deze tijd niet redden. Dus kijk, het is nu de tijd.

Dagmar [00:23:47] Dat je het zegt.

Dagmar [00:23:48] Ja maar dat maar dat. Maar dat neem ik dan wel mee dus. Dus als je dadelijk je stukken inlevert of je presenteert gewoon oké, maar dit is wel hier ben ik nu dus de status quo. Ik zit nog in die fase van met de therapeut, maar uiteindelijk dit en dan dat. Want dat is wel interessant van 111. Een afstudeeronderzoek hoeft niet af te zijn, maar je kan wel tonen van was de koers die ik wil inzetten. Want een methode vraagt om rijping is niet af, weet je wel zeker? Oh ja, dan doe ik dit en dit en dit is die vraag. Dan heb ik een methode. Ja, ik vind dit zo interessant zeg. Maar als je dat niet echt onderzocht hebt.

Sofie [00:24:20] En en zeker omdat ik. Ik voel ook wel dat als ik heel erg aan toewerken ben, maar ik moet een draaiboek creëren met die methode uitgewerkt zodat andere mensen daar mee aan de slag gaan. Dan krijg ik echt paniek zo daar moet aan af zijn. En daar. Maar daar wordt het op veel te gericht, want zelf ben ik eigenlijk ook heel geïnteresseerd in het performatieve aspect van. Dit is een heel groot performatief aspect. Ik zie ook dat bezoekers heel geïnteresseerd kijken. We hebben daar eigenlijk een afgebakende ruimte waarin we werken. Er gebeurt van alles en en dat lijkt mij ook zo'n toffe piste om te onderzoeken. En dan kan ik mezelf er als maker ook terug insteken. En misschien op basis van mijn bevindingen wat ik allemaal ontdekt heb zelf een performances gaan maken of een soort scores maken die ik bij een werk hang. En die mensen zelf kunnen met mijn uitleg over posities die mensen uitnodigen om zelf die posities te gaan innemen en kijken wat dat doet met een werk. En dan zit je echt in de richting van performance, dus dat kan het ook nog worden. En dan moet ik helemaal loslaten of openlaten zal ik zeggen en en. Ik ga dat allemaal niet kunnen maken. Ik denk dat ik al blij kan zijn als ik op het punt kan komen van nu begeleid ik het en wat gebeurt er dan? En tot een aantal aanbevelingen kan komen, daar ben ik al heel gelukkig. En al die afgeleide daarvan, ja, dat heb ik nog jaar de tijd worden.

Dagmar [00:25:49] Ja precies, Maar dat is denk ik dus ook professioneel. En dat getuigt ook van een goede onderzoeker. Want beter gedegen onderzoek dan dat je nu denkt. Wat had ik een gesprek met een therapeut, Maar dan ga ik een keer doen of ik nog een methode. Ja, dat vind ik dan slappe ranja. Snap je het beter dat je gewoon echt zeg je Oké, nou het is nu weet ik veel niet en leef ik mij of zo. Juni toch. Het is al redelijk snel dat je dan eigenlijk zegt nou ja, dit is de status quo. Ik ben nu hier en desnoods is dat nog steeds dat je met die therapeut zit. Snap je dat je dat op dat moment? Ook interessant als je zegt ja we komen er niet uit of zo. Het hoeft niet dat te zijn, want het lijkt me ook top als je een soort reactie krijgt die therapeut of zo dat jullie zo zitten van ja maar wat is nou mijn kant, wat is jouw kop? Ik bedoel waar gaat het om dat je binnen een master toont van hier ga ik op aan, dat is nummer één, dat vind ik dat goed. Maar even plat te zeggen, dat vind ik mooi. Dat dat daar, daar ligt mijn hart en hier ben ik dat aan het onderzoeken. En daar is nu op dit moment een soort touwtrekken spel, bij wijze van ja ja.

Sofie [00:26:54] En dat is ook al aan het gebeuren hoor, want ik ben nu met die therapeut aan het praten en ik zeg van ja. Ik zou er misschien nog zo wat meer fysieke expressie willen krijgen omdat ik eerder op dacht. Ik wil die embodied knowledge zolang onderzoeken kunnen we niet op het performatieve. En dan zit ik dan. Dan zegt zij ja, maar ja, dan zijn we geen opsporingswerk meer aan het doen. En ik ben wel met opstellingenwerk bezig en dan begint het al. En dan denk ik oh ja, maar ik wil er nog wel bij, maar misschien moet ik ook loslaten en dus dat is dat is al aan het gebeuren. En ik weet nu wel dat ik niet in het theatrale verder wil, of niet per se in mensen echt een soort in een creatief proces wil krijgen rond dat theatrale. Dat wil ik niet. Het mag wel zich echt situeren rond dat op settings werk, maar het is wel een discussiepunt.

Dagmar [00:27:48] Ja, en dan? En desnoods maak je dat als onderdeel van je presentatie performatief inzetten. Dat heb ik toentertijd ook gedaan. Niet zo van oh fantastisch, wat leuk dat jij dat hebt gedaan, maar ik heb dat gedaan en omdat ik ook nog in een fase zat van ja ik had zoveel onderzocht en ik vond nog zo wat, helemaal niet rijp om te zeggen oké, dit is een product, dus ik heb ook. Ik ben eigenlijk ook afgestudeerd met met een performance, dus een brief aan mijn eigen onderzoek in een soort panel. Ehm, dus dat kan ook dus. Dus laat het los dat het zo'n lineair convergent proces moet zijn van heel veel mogelijkheden naar oh ja, de stip op de horizon. Klaar. Ja, die mensen heb je ook, maar ik vind het knap, maar eigenlijk nooit gelukt. Zeg maar in zo'n tijd. Nee, nee.

Dagmar [00:28:32] Ja, ik heb een.

Dagmar [00:28:33] Tip voor jou. Tot 11.10u ben ik volgens mij. Ik weet niet wanneer het volgende gesprek is, maar volgens mij meteen daarna toch Of hoe laat heb jij een volgend gesprek.

Sofie [00:28:41] Bij mij is afgerond. Nu, jij bent de tweede en de laatste.

Dagmar [00:28:45] Keer, want ik heb nog wel een tip voor jou denk ik. Een collega van mij. Dat is je reinste hele Hollandse naam. Dus wellicht herschrijf je ook dus en had je Reitsma meteen. Ze is een heel leuk mens. Punt twee. Zij heeft een project ontwikkeld en dat heet een huid behandeling en de huid behandeling is een try out van haar. Nu, dat is een soort pak wat je aan moet en daar zit een soort zwaarte. Daar zitten allemaal zwaartepunten in. Het is dus allemaal mumbo zeven erin gedaan. Ze heeft het afgelopen weekend voor het eerst uitgetprobeerd, maar dat allemaal bla bla bla bla. Zij is uitvoerend. Kunstenaars geven ons les ook maar eens een deel omdat ze echt alleen maar eigenlijk kunstenaar is. En aan de hand van van die experience gaat zij gesprekken voeren over de huid geloof ik dat nu ik het even heel globaal ehm. Maar zij heeft ook gesprekken gehad met mensen die bijvoorbeeld een psycholoog zijn. Geloof. Ik pak heel milde buien. Ze had het laatst gemaild en waarom denk ik aan jou? Omdat zij dus en uitvoerend kunstenaar is en dus ook die gesprekken heeft gevoerd. Dat vond ik zo interessant aan met mensen uit een vakgebied waar zij eigenlijk de ballen verstand van heeft om het te zeggen. Dat vond ik heel goed, dat ik dacht dat is inderdaad onderzoek, weet je. Dus gewoon kijken wie bijvoorbeeld. Kratos helemaal door zijn milde maar dus die de wandeling. Ze zegt Zelfs tijdens de wandeling wordt de luisteraar dus ook auditief langs verschillende locaties op en in de huid gelood. Later leidraad voor het parcours zijn belangwekkende plekken en momenten met betrekking tot de vroegste ontwikkeling van ons uitwendige en gevoeligste orgaan. New Design heeft gesprekken gehad, zie ik, met iemand die doof is, op zoek gegaan naar de juiste stem. Ze heeft een haptotherapeut geïnterviewd, ze heeft een vroedman geïnterviewd, heeft een psycholoog geïnterviewd, heeft een dermatoloog geïnterviewd, een geluids ontwerper geïnterviewd en iemand die kostuums maakt. Dus snap je dat? Zij heeft heel erg goed in de smiezen dat je soms goed moet onderzoeken bij iemand anders, wat jouw vakgebied niet is. Dus ze zit in de rapportage, maar ze blijft daar ook van af, Snap je? Door te vragen aan experts. Hoe doe jij dat, haptonom in jouw werk? En daarnaast heeft zij een kunstwerk van mij, dus voor mij is het eigenlijk één op één. Een beetje wat jij ook doet dus, want je hebt dat therapeutische en misschien maken schap en educatie in één. Maar ik kan me best voorstellen dat zij jou die scheidingslijn en dat proces ook heel duidelijk kan tonen van oké, iemand in het therapeutische vakgebied, maar toch in het autonoom kunstenaarschap blijven zitten. Snap het niet. In elkaars vakgebied gaan roeren.

Sofie [00:31:45] Dat is fantastisch dat je dat zegt, want ik, ik was iemand. Ik heb heel erg. Dit interview ziet het focussen op mensen die met de zintuigen bezig zijn of op de verschillende. Als dus een curator of een publieke bemiddelaar. De mensen in het museum ehm. Maar er klopt iets niet. Ik heb ook gedacht waar ben ik echt waar bezig met een lichamelijke beleving? Is het dan nu? Nee, het gaat veel verder dan alleen een lichamelijke beleving. Die embodied knowledge is een aspect van de opstellingenwerk. Maar ik ben niet alleen

bezig met lichamelijke beleving, er zit veel meer in. En dus nu ben ik aan het zoeken. Wie ga ik nu nog interviewen? Het is heel, heel goed dat je zegt ik zoek mensen buiten je, je vakgebied.

Dagmar [00:32:36] Ja echt.

Dagmar [00:32:38] Ja.

Sofie [00:32:39] Ja. Alleen weet ik dus nu nog niet wie dat dan gaan zijn.

Dagmar [00:32:43] Ja.

Dagmar [00:32:44] Ja, ik denk echt Richard, die werkt ook voor. Ik zit ondertussen heel even te kijken hoe laat ik mijn volgende gesprek heb. Niet dat ik nu iemand anders zijn tijd opslurpen. Wacht, want.

Sofie [00:32:54] Er zitten sowieso 10 minuten tussen.

Dagmar [00:32:56] Ja, top, 5 minuten te laat. Richard nogmaals is echt superleuk iemand en die is heel die vind dat ook heel leuk en ik denk dat zij echt dus inderdaad mooi een expert zou kunnen zijn in critical friends die dus in die beide gebieden zit. En zij heeft ook weer een enorm netwerk buiten Brabant, want ik ben wel echt een Brabo en daar zit ook heel veel van mijn culturele netwerk. Zij woont in Amsterdam en heeft weer een heel andere, heel ander netwerk. Snap je dan ook veel meer in autonoom. Ik zit dan in die educator Clique, dus daar is het veel meer weer in het maken van de cijfers denk ik. En ze heeft gewoon Fontys mail, dus je kan elkaar gewoon intypen in Outlook en dan krijg je ook meteen haar gegevens.

Sofie [00:33:37] Geweldig! Oh, ik ben zo dankbaar! Kijk maar zaterdag praktisch gesproken. Ja, echt heel blij mee!

Dagmar [00:33:46] Ja, ik ben heel benieuwd! Ik spreek er toevallig ook vrijdag, dus het spreken volgende week ook weer. Ik zal ook nog even aan de jas trekken want ze was druk met het pitchen. Nog wat? Maar ze zoekt ook uit. Ze zoekt ook mensen die het willen uittesten, dus misschien ik. Ja, ik zou ook.

Sofie [00:34:00] Wel een ruil deal zitten.

Dagmar [00:34:02] Is het een ruil die ik zal jou gewoon. Ik zal je ook die mail even doorsturen van haar.

Dagmar [00:34:07] Ja dan Ja. Ik.

Dagmar [00:34:12] Ergens naar proefpersonen gezocht.

Sofie [00:34:14] Het duurt ook echt drie.

Dagmar [00:34:15] Kwartier in beslag.

Sofie [00:34:20] Mijn experiment duurt 3.00u.

Dagmar [00:34:23] Ik hoor het jou zeggen. Ik dacht al oei, dat is echt een goede lange zit. Even kijken Wat is jouw e-mailadres ook weer?

Sofie [00:34:30] Ehm, ja, ze had het er niet standaard in. Ik denk is puntje logon, dus dat is al legio.

Dagmar [00:34:40] En het is studentenvakbond dus kunt nadenken.

Sofie [00:34:44] Ja ja klopt.

Dagmar [00:34:46] Maar mijn konijn belt mij dat een klasgenoot van jou toch?

Sofie [00:34:49] Ja, maar ik denk dat heb ik jou niet gezien. Ben jij die onlangs tijdens onze begeleiding even hallo komt zeggen omdat je dat niet kan?

Dagmar [00:34:56] Dat klopt. Oh, zaten jullie bij Jan in dat kleine hoofd?

Dagmar [00:35:01] Ja, ja.

Sofie [00:35:03] Ik dacht al dat ik jou herkende.

Dagmar [00:35:07] Oké, ik stuur hem naar mijn mailadres.

Sofie [00:35:09] Ja, ik heb jou.

Dagmar [00:35:10] Nu gemailld als het goed is. En dan zie je ook meteen ook haar privé. Onderin staat ook privé. Mail. Dit zou helemaal goed zijn denk ik. En ik zie ook dat zij Daphne Rozendaal aanhaalt in haar onderzoek en dat is ook iemand die bij ons werkt. Dus dat zijn allemaal mensen ook heel makkelijk te bereiken zijn. Dat is ook fijn. Dus dat je niet. Dan is het lijntje ook heel kort, dat scheelt.

Sofie [00:35:41] Fijn, dank je wel.

Dagmar [00:35:42] Maar oké, jij.

Dagmar [00:35:45] Moet nu naar je volgende.

Dagmar [00:35:46] Gesprek gaan, naar een volgende. Ik heb ook nog een tijdje, maar ja, ik laat maar. Ik ben heel benieuwd. Al waren de woorden ik ben.

Dagmar [00:35:55] Alright. En er komt een dat.

Dagmar [00:35:56] Ik mijn.

Dagmar [00:35:57] Werk moet doen.